

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Isagoge Ad Amorem Divinvm

Pennequin, Pierre

Antverpiae, 1661

Tertia Columna Spei, & Fiduciæ B. Virgo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47132](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47132)

15.
Qgem
metire ex
Dæmonis
odio in
nos.

Hunc Christi erga nos amorem persuadere etiam potest alia ratio à Dæmonis in nos odio petita. Quis enim inficiari audeat odium Dæmonis in hominem, ab amore Christi erga eundem infinitis parasangis superari? Si Diabolus, teste S. Petro, tanquam Leo circuit quærens quem devoret, credendum est attentius vigilare Christum, ut succurrat & protegat: si tantus est ad perdendum hominem ardor in Dæmone, ut dixerit aliquando, si extaret à terra in cælum cuspidibus acutis armata columna, se corpore passibili assumpto lubenter per illam perrepturum vulneribus plagiisque concidendum, ut unicam animulam secum ad inferos pertraheret; quid non aget Christus, ut unicam ad cælos evehat? Ecce quantam in amico tam sincero, tam potenti, tam erga salutem nostram propenso fidendi materiam habeamus.

Et simili-
tudine ad-
umbra,

Fac filium Regis tanto miserum aliquem amore prosequi, ut in medias flammam insiliat, ut illum semivivulum inde eripiat; imò cum intelligit miserum iudicis sententiâ ad rogam damnatum esse, nec inde liberari posse, nisi ipse licet regis filius flammis illis concremetur; eam libenter conditionem acceptare, & incendio alterius loco consumi. Quis tantam charitatem non admiretur? Quòd

si deinde ille Regis filius virtute divinâ revocaretur ad vitâ; quàm quæso illum amaret, omnibus officijs, & gratiarum actione prosequeretur, miser ille, qui ejus beneficio, & crudeli morte rogam evasit; quàm illi fideret, si in aliquo ejus operâ subsidioque indigeret, præsertim si amorem non mutasse, sed potius auxisse, & materiam illum demonstrandi unde quæere intelligeret? Hæc omnia, si propius aspicias, in Christo singulariter locum habere reperies.

Tertia Columna Spei, & Fidei B. Virgo.

REtè advertit S. Chryso-
stomus, eum, qui ab Imperatore aliquid obtinere desiderat, nec ad illum audet accedere, ad fratrem Imperatoris, aut alium ex aulicis Imperatori charis se convertere, ut ejus interventu, & favore id impetret, quod intendit: tum verò Imperatorem aulico suo dicere; In tui gratiam, id concedo quod petitur, alteri illi alioquin non daturus: ita nobiscum Deum agere existimemus, cum nobis omni beneficio indignis, ad B. V. aut alterius sancti pro nobis intercedentis preces aliquid à Deo conceditur.

Hom. 4. o-
peis im-
perfeiti.

14.
B. V. Pa-
tuicio.

In annalibus Minorum duarū
L III 2 scala

Quæ est
scala alba.

scalarum fit mentio, unius rubræ & alterius candidæ, atque per hanc, quæ B. V. representabat, securius & facilius in cælum ascendi significatum est, quàm per alteram, qua Christus Mediator simul & Judex designabatur. B. Virgo se Matrem misericordiæ esse, & haberi velle tum S. Dominico, tum alteri ex ordine Cluniacensi testata est. 1. Quia misericordiam ipsam, qui est Christus, orbi peperit, & lacte suo aluit. 2. Quia miserorum Mater est: sicut Pater pauperum dicitur, qui illis affectu patrono prospicit. Quis nostrum est, qui inter miseros se non numerat, imò omnium se miserrimum non agnoscit!

Et peccatorum
advocati.

Vidit aliquando vir singularis virtutis inter Carthusianos Beatam Virginem pro miseris mortalibus apud Filium intercedentem: cumque Christus ipsi responderet mortales ipsos tam salutis suæ esse immemores & incurios, ut misericordiam non peterent: subintulit illa: Etsi non petant, sunt tamen miserabiles, & auxilio indigent, vellentque alicunde succurri; ego verò, quæ misericordiæ Mater sum, illis deesse non possum. Hoc ipsum S. Brigittæ oranti his verbis luculentè ipsa declaravit: Ego sum, inquit, Regina cæli: Ego Mater misericordiæ: Ego justorum gaudium, & aditus peccatorum ad Deum. Nullus

L. 6. c. 10.

est adeò maledictus, qui quamdiu vivit, careat misericordiâ meâ, quia propter me levius tentatur à Dæmonibus quàm alioquin tentaretur. Nullus ita alienatus est à Deo, nisi fuerit omnino maledictus, qui si me invocaverit, non revertatur ad Deum, & habiturus fit misericordiam.

Quantumcumque homo peccaverit, inquit, si ex toto corde, & verâ emendatione ad me reversus fuerit, statim parata sum recipere revertentem: nec attendo quantum peccaverit, sed cum qualis intentione & voluntate redit: Ego vocor ab omnibus Mater misericordiæ, & verè misericordia ejus fecit me misericordem. Ideo miser erit, qui ad misericordiam, cum possit, non accedit: ergo filia veni, & absconde te sub mantello meo. Quis ad tam mollia verba totus non liquecat? Sed audiamus Hugonem de S. Victore, qui in eundem finem audet dicere: Impossibile est, ut Virgo sciat nostras miseras, & non succurrat & S. Bernardum, qui ait, non esse locum, qui ab eis excludatur misericordia. Cui consentit S. Epiphanius, & S. Ephrem: omnesque sunt in ea sententia; cum Christus in cruce ei S. Joannem tanquam filium assignavit, nos etiam omnes ejus benevolentia commendasse; ac si diceret: Quod pro me, Mater, habes

35.
Cujus mi-
sericordi-
am nemo
non expo-
ritur.

L. 1. c. 11.

Part. 2. in
Cant. 2. in
19. 10.

Tr

19

Pe
ali
do
fa
de

habes commiserationis, id totum in miseros mortales transtunde, eosque filiorum loco habe. Quis in tanti Filij erga nos benignitate, & in tam bonæ Matris erga filium, nosque miseros benevolentia anchoram spei firmam & inconcussam sibi constitutam non putet? Hæc aliâque attentius considerans vir doctus & pius Laurentius à Ponte, ad omnem salutis rem B. Virginis patrocinio committendam ita se animat: Si Maria per peccatores, & ut illos salvet, facta est Mater Dei (neque enim si nemo peccasset, opus erat incarnari Filium Dei) meritò mihi & similibus sublata est desperandi propter peccatorum enormitatem occasio, cum talenobis subsidium sit in promptu. Alterius viri Sancti hæc erat ad B. V. familiaris deprecatio: O Virgo clementissima, quæ novem mensibus Deum misericordiam in utero tuo gestasti, quæ plusquam novem menses lacte tuo pavisti, unde misericordissima effecta es, & multo libentius misericordiam erogas quam parens, lacte gravida pupulo suo ubera porrigat; Tibi sanguinis sui thesauros filius tuus concedidit, ut eos pro libito dispensares: Tu ut sanguis ille pro mortalibus effusus fructum faciat, unice desideras, & procuras, hominibus cum Deo mediatix. Hoc ipsum est, quod uni-

cè à te peto, ut mihi misero Dei misericordiam, & cum illo reconciliationem firmamque usque ad mortem amicitiam impetrare digneris. Ora tu similiter, & votorum compos fies.

Dixit aliquando S. Dominicus in celebri, quam habuit Parisijs, concione; Si omnes Sancti à nobis alieni essent, & ad preces nostras surdi, & adamantini; Mariam tamen semper nobis misericordiam finem expansuram: ipsa etiam B. Alano dixit, jam pridem mundum ob scelera periturum fuisse, nisi precibus suis iratum numen placaret. Hominibus aliquando imaginem B. V. lacrymantem admirantibus, dixit Dæmon per os energuminae, quæ verbis sacris in eodem templo adjurabatur. Stulti estis qui has lacrymas admiramini; dudum mundus miserabili ruinâ absorptus esset, nisi preces ejus obfisterent.

Quarta Columna Spei.

Promissiones Dei.

SI vir aliquis opulentus, & inter cæteros mirè liberalis in vestibulo domus suæ tabulam appendi juberet, cui inscriptum esset omnibus egenis cujuscumque conditionis, ad eam domum acceden-

L III 3 tibus

17.
Et divinis
promif-
sionibus.

Tim. 2. in l.
1. p. c. 1.

16.
Perituro
aliis mun-
do, nisi ip-
sa interce-
deret.